

מלכויות

כָּל בְּרַךְ, תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפּוּלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקְרָאוּ יִתְנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עוֹל מְלֻכוֹתֶיךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד:

כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלך בכבוד,

1 פפתוב בתורתך, ה' ימלוך לעולם וָעֶד:

2 וְנֹאמַר, לֹא הִבִּיט אָנֹכִי בַיַּעֲקֹב, וְלֹא רָאָה עֲמַל בְּיִשְׂרָאֵל, ה' אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ, וְתִרְוַעַת מְלֶכֶךָ בּוֹ:

3 וְנֹאמַר, וַיְהִי בִישְׁרוֹן מְלֶכֶךָ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עַם יַחַד שְׂבָטֵי יִשְׂרָאֵל:

1 וּבְדַבְּרֵי קִדְשְׁךָ פָתוּב לְאִמֹר, כִּי לֹא הִמְלֹכָה וּמִשַׁל בְּגוֹיִם:

2 וְנֹאמַר, ה' מְלֶכֶךָ גְּאוֹת לְבָשׁ, לְבָשׁ ה' עִזוֹ הִתְאַזָּר, אִף תִּכּוֹן תִּבְּל בַּל תִּמּוֹט:

3 וְנֹאמַר, שָׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיִּבּוֹא מְלֶכֶךָ הַכְּבוֹד:

מי זה מלך הכבוד ה' עוזו וגבור ה' גבור מלחמה:

הציבור אומר עם החזן עלינו עד ועל כן.

[כשאומרים "וּאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים" יש לכרוע

מעט פחות מאשר בכריעות המחוייבות:]

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכּוֹל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שְׁלֹא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה, שְׁלֹא שָׁם חָלְקָנוּ פָהֶם וְגוֹרְלָנוּ כְּכָל הַמוֹנֵם. שָׁהֶם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְלָרִיק וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ: וְאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לְפָנֶיךָ מְלֶכֶךָ מְלֹכֵי הַמְּלָכִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֲרֶז, וּמוֹשֵׁב יִקְרוּ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׂכִינַת עִזּוֹ בְּגַבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֲמַת מְלַכְנוּ, אָפֶס זוּלָתוֹ, כְּפָתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וַיִּדְעָף הַיּוֹם וְהַשְּׁבוּתָ אֶל לְבָבְךָ, כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאֲרֶז מִתַּחַת, אֵין עוֹד:

ועל כן נקנה לך ה' אלקינו, לראות מהרה בתפארת עזך, להעביר גלולים מן הארץ, והאלילים פרות יפרתון, לתקן עולם במלכות שקי. וכל בני בשר יקראו בשמך, להפנות אליך כל רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע

שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם
וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד :
מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ה' צְבָאוֹת הוּא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה :

וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר,
1 כֹּה אָמַר ה' מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ ה'
צְבָאוֹת, אֲנִי רִאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן,
וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים :

2 וְנֹאמַר, וְעָלוּ מוֹשְׁעִים בְּהַר צִיּוֹן
לְשֹׁפֹט אֶת הַר עֲשׂוּ וְהִיָּתָה לְה'
הַמְּלוּכָה :

3 וְנֹאמַר, וְהִיָּה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה ה' אֶחָד וְשְׂמוֹ אֶחָד :

10 פֶּסוּק עֲשִׂירֵי מִסִּיִּים בִּשְׁל תוֹרָה.
וְה' אֶחָד זֶה מַלְכוּת. וּבְתוֹרַתְךָ כָּתוּב
לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלוֹךְ עַל כָּל
הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּכֹבוֹדְךָ, וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל
הָאָרֶץ בִּיקְרָבְךָ, וְהוֹפֵעַ בְּהַדָּר גָּאוֹן עֲזָךְ עַל

כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל אֲרָצְךָ, וַיִּדַּע כָּל פֶּעוּל, כִּי
אַתָּה פִּעַלְתָּו, וַיִּבִּין כָּל יְצוֹר, כִּי אַתָּה
יִצְרַתָּו, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפֶס, ה'
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ, וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל
מְשָׁלָה :

(לשבת אלקינו ואלקי אבותינו, רצה
במנוחתנו) קדשנו במצותיך, ותן חלקנו
בתורתך, שבענו מטובך ושמחנו
בישועתך, (לשבת והנחילנו ה' אלקינו
באהבה ובכבוד שבת קדשך, וינוחו בו
כל ישראל מקדשי שמך) וטהר לבנו
לעבדך באמת, כי אתה אלהים אמת,
ודברך אמת וקיים לעד. ברוך אתה
ה', מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ
(לשבת השבת ו) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם

הַזְּכָרוֹן : ותוקעין תשר"ת תש"ת
תר"ת

זכרונות

נסתרות שמבראשית. כי אין שכחה לפני
כסא כבודך ואין נסתר מנגד עיניך :

אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי
קדם. לפניך נגלו כל תעלומות והמון

אתה זוכר את כל המפעל. וגם כל היצור
לא נכחד ממך:

הכל גלוי וידוע לפניך ה' אלקינו, צופה
ומביט עד סוף כל הדורות. כי תביא חוק
זכרון להפקד כל רוח ונפש. להזכר
מעשים רבים והמון בריות לאין תכלית:
מראשית פזאת הודעת, ומלפנים אותה
גלית. זה היום תחלת מעשיך, זכרון
ליום ראשון. כי חוק לישראל הוא
משפט לאלקי יעקב:

ועל המדינות בו יאמר איזו לחרב, ואיזו
לשלו, איזו לרעב, ואיזו לשבע, ובריות
בו יפקדו להזכירם לחיים ולמנות. מי לא
נפקד כהיום הזה. פי זכר כל היצור
לפניך בא. מעשה איש ופקדתו ועלילות
מצעדי גבר. מחשבות אדם ותחבולותיו
ויצרי מעללי איש:

אשרי איש שלא ישכחך, וכן אדם
יתאמץ בך, פי דורשיך, לעולם לא
יפשו, ולא יקלמו לגצח כל החוסים
בך:

כי זכר כל המעשים לפניך בא ואתה
דורש מעשה כלם:

וגם את נח באהבה זכרת. ותפקדהו
בדבר ישועה ורחמים, בהביאך את מי

המבול לשחת כל בשר מפני רוע
מעלליהם. על כן זכרנו בא לפניך ה'
אלקינו, להרבות זרעו כעפרות תבל
וצאצאיו כחול הים.

כפתוב בתורתך, 1 ויזכר אלקים את
נח, ואת כל החיה, ואת כל הבהמה,
אשר אתו בתבה, ויעבר אלהים רוח על
הארץ וישכו המים:

2 ונאמר, וישמע אלקים את נאקתם,
ויזכור אלהים את בריתו, את אברהם את
יצחק ואת יעקב:

3 ונאמר, וזכרתי את בריתי יעקוב, ואף
את בריתי יצחק, ואף את בריתי אברהם
אזכור, והארץ אזכור:

ובדברי קדשך כתוב לאמר,

1 זכר עשה לנפלאותיו, חנון ורחום ה':
2 ונאמר, טרף נתן ליראיו, יזכר לעולם
בריתו:

3 ונאמר, ויזכר להם בריתו, וינחם כרב
חסדיו:

ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר,

1 הַלֹּחַךְ וְקִרְאֵת בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַיִם לְאמֹר, כִּי אָמַר ה' זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ, אֲהַבֵּת כְּלוּלוֹתֶיךָ, לְכַתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר, בְּאַרְצָךְ לֹא זְרוּעָה:

2 וְנֹאמַר, וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת בְּרִיתִי אוֹתְךָ בְיָמֵי נְעוּרֶיךָ, וְהִקִּימוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם:

3 וְנֹאמַר הֲבֵן יָקִיר לִי אֶפְרַיִם, אִם יֶלֶד שֶׁעָשׂוּעִים, כִּי מָדִי דְבָרֵי בּוֹ זָכוֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד, עַל כֵּן הָמוּ מְעִי לוֹ, רַחֵם אֶרְחַמְנּוּ נְאֻם ה':

בְּלִבְךָ שָׁלֵם, כִּי יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסֶךָ מֵעַלְיָנוּ, וּבִטּוֹבְךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּיךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמֵאַרְצְךָ וּמִמִּנְחַלְתְּךָ. וְקִיָּם לָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאָמֹר:

10 פֶּסוּק עֵשִׂירִי מִסִּיִּים בַּעַל תּוֹרָה. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁנִּים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאַרְצָךְ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים, אֲנִי ה':

כִּי זֹכֵר כָּל הַנְּשִׁפְחוֹת אֶתָּה הוּא מֵעוֹלָם, וְאֵין שִׁכְחָה לְפָנָי כִּסָּא כְבוֹדְךָ, וְעַקְדַת יִצְחָק, לְזִרְעוֹ (שֶׁל יַעֲקֹב) הַיּוֹם בְּרַחֲמֵים תִּזְכֹּר. בְּרוּךְ אַתָּה ה', זֹכֵר הַבְּרִית

וּתּוֹקְעִין תִּשְׁרֹת תִּשְׁתֹּת תִּרְ"ת

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ, וּפְקַדְנוּ בְּפִקְדַת יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים מִשְׁמֵי שָׁמַי קָדָם, וּזְכֹר לָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמֹּרִיָּה. וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עַקְדָּה שֶׁעַקַד אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ, וְכַבֵּשׁ רַחֲמֵי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ

שופרות

סִינֵי: לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת. וּתְשַׁמְעֵם אֶת הוֹד קוֹלְךָ, וְדַבְּרוֹת קִדְשְׁךָ מִלְּהַבּוֹת אֵשׁ. בְּקוֹלוֹת וּבְרַקִּים עֲלִיהֶם נִגְלִיתָ, וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלִיהֶם הוֹפַעְתָּ.

אֶתָּה נִגְלִיתָ בְּעֵזְרֵךְ כְּבוֹדְךָ עַל עַם קִדְשְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם. מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּם קוֹלְךָ, וּנִגְלִיתָ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְּלֵי טְהָרָה. גַּם כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ חָל מִפְּנֶיךָ, וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית חָרְדוּ מִמֶּךָ, בְּהַגְלוֹתְךָ מִלְּפָנָיו עַל הַר

כפתוב בתורתך,

1 ויהי ביום השלישי בהיות הבקר, ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר, וקול שופר חזק מאד, ויחרד כל העם אשר במחנה:

2 ונאמר, ויהי קול השופר הולך וחרזק מאד, משה ידבר והאלהים יעננו בקול:
3 ונאמר, וכל העם רואים את הקולות, ואת הלפידים, ואת קול השופר ואת ההר עשן, וירא העם וינעו ויעמדו מרחק: ויבדברי קדשך פתוב לאמר,

1 עלה אלקים בתרועה, ה' בקול שופר:
2 ונאמר, בחצוצרות וקול שופר, הריעו לפני המלך ה':
3 ונאמר תקעו בחדש שופר בפסח ליום חגנו:

פי חוק לישראל הוא משפט לאלקי יעקב:

תוספת

ונאמר הללויה הללו קל בקדשו, הללויהו ברקיע עזו:
הללויהו בגבורותיו,
הללויהו פרוב גדלו:
הללויהו בתקע שופר,
הללויהו בנבל וכנור:

הללויהו בתוף ומחול,

הללויהו במנים ועגב:
הללויהו בצלצלי שמע,
הללויהו בצלצלי תרועה:
כל הנשמה תהלל קה, הללויה:

ועל ידי עבדיך הנביאים פתוב לאמר,

1 כל ישבי תבל ושכני ארץ, פנשא נס הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו:
2 ונאמר, והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול, ובאו האבדים בארץ אשור, והנדחים בארץ מצרים, והשתחוו לה' בהר הקדש בירושלים:

3 ונאמר, וה' עליהם יראה, ויצא כפרק חצו, וה' אלוקים בשופר יתקע, והלך בסערות תימן: ה' צבקות יגן עליהם, פן תגן על עמך ישראל בשלומך:

אלקינו ואלקי אבותינו, תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא נס לקבץ גליותינו, וקרב פזורינו מבין הגוים, ונפוצותינו פנס מירכתי ארץ. ונהביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם,

וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ,
כְּמִצְוֶה עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ, כְּאָמֹר:

10 פסוק עשירי מסיים בשל תורה.

[אע"פ שכתוב ותקעתם בחצוצרות.]

וּבַיּוֹם שִׁמַּחְתֶּם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי
חַדְשֵׁיכֶם, וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצוֹצְרוֹת עַל
עוֹלוֹתֵיכֶם וְעַל זְבַחֵי שְׁלָמֵיכֶם, וְהָיוּ לָכֶם
לְזָכְרוֹן לְפָנַי אֱלֹהֵיכֶם, אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם:

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר, וּמֵאֲזִין תְּרוּעָה
וְאִין דּוֹמָה לָךְ:

בְּרוּךְ אַתָּה ה', שׁוֹמֵעַ קוֹל

תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

ותוקעין תשר"ת תש"ת תר"ת